

Philoktétész

Akár a leprás akiről lerothadt
minden vonása már s csupán kolompja
tudatja véle is hogy létezik még
s figyelmezteti a szembejövőket
hogy térjenek ki útjából olyan
e vers a sorvégeiről lefoszlott
a rím s csupán a jambusok kolompját
kongatja még tudatva merre jár
hullatva húsát bomló szavait hogy
kitérhessen előle az idő

folytassam-e Philoktétész sebéről
beszéljek mellyel megfertőzte Lémnosz
alkonyait s Olümposzig bűdöslött
ő volt a hérosz mégis aki Páriszt
megölve íjával leverte Tróját
a bűzlő seb s erőszak mítosza
Philoktétésztől származik azóta
pirosanak legyilkolt istenek
a Sarkcsillagra vaskampóra tűzve
azóta mészárszék a menny s a nyíllal
átszegezett időből vér csorog

akár a leprás akiről lerothadt
minden vonása rímefosztva úgy
kongatja még a jambusok kolompját
e vers batyuja terhét az idő
kútjába dobva megfertőzi az
élő vizet a szomjazó reménység
riadva horkan hőköl vissza tőle

folytassam-e Philoktétész sebetől
bűzlik minden dicsőség minden íjhúrt
leprától eltorzult vigyor feszít meg
és Párisz minden percben földre rogy

porrá ég Trója és a szörnyü sebből
mint anyaméhből kihalított mítosz
már csecsemőként elragadja az
íjat s halálra sebzi az időt

(Baka István [Tájkép fohással](#) című kötetéből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)